

D 15/06

Skatteverket har gett in en underrättelse till Revisorsnämnden (RN) angående auktoriserade revisorn A-son. Skatteverket ifrågasätter A-sons granskning av ett aktiebolags varulager avseende räkenskapsåren 2002 och 2003. Bolagets huvudsakliga verksamhet har utgjorts av handel med bilar. Skatteverket har i samband med skatterevision uppmärksammat att tre fordon har redovisats som tillgångar i bolaget per balansdagen båda åren trots att de hade sålts före utgången av år 2002. A-son har inte uppmärksammat detta.

Av handlingarna i ärendet framgår bl.a. att det bokförda lagervärdet per den 31 december 2002 uppgick till 771 375 kr (nio fordon) och per den 31 december 2003 till 649 225 kr (sju fordon). Båda åren utgjorde lagret drygt hälften av bolagets totala tillgångar. I november 2002 hade bolaget förvärvat sex renaultbussar. Tre av dessa såldes en kort tid därefter vidare för 230 625 kr, vilket motsvarade bolagets inköpspris. De vidare sålda fordonen registrerades på den nya ägaren den 6 december 2002. Försäljningen bokfördes emellertid inte i bolagets räkenskaper och de tre fordonen kom därför att kvarstå bland redovisade lagertillgångar. Under år 2003 sålde bolaget de tre återstående renaultbussarna. Den transaktionen har redovisats. De tre bussar som såldes i slutet av år 2002 kvarstod däremot bland redovisade lagertillgångar även per den 31 december 2003.

A-son har båda åren i sin revisionsplan noterat att bolagets verksamhet är av mycket liten omfattning och att varulagret är en väsentlig post men att det är lätt att följa upp lagret i efterhand mot de transaktioner som förekommit. I sina yttranden till RN har han därutöver anfört följande.

Det har varit fråga om ett s.k. kombiuppdrag där revisionsbyrån löpande biträtt bolaget vid redovisningen. Det har inte under uppdragets gång framkommit något som gett honom eller den person som arbetat med redovisningen anledning att misstänka att denna inte skulle vara komplett. Eftersom A-son bedömde att redovisningen var tillförlitlig och lagret var lätt att stämma av i efterhand fann han inte anledning att närvara vid lagerinventering eller att inhämta registreringsuppgifter från Vägverket.

År 2002 ökade lagervärdet väsentligt. En analys av kontot visade att ökningen i allt väsentligt berodde på förvärvet av de sex renaultbussarna. Anskaffningen granskades mot kvitton. A-son fick av företagsledaren uppgift om att fordonen skulle byggas om och därefter säljas till ett närstående bolag. Mot bakgrund av den informationen fann han inte anledning att ifrågasätta värderingen. Han fick inte någon information om att tre av fordonen hade sålts till en annan köpare redan under år 2002.

Även år 2003 genomfördes en analys av lagerkontot. Därvid framkom att tre av renaultbussarna hade sålts till ett finansieringsföretag. Företagsledaren meddelade per telefon A-son att ombyggnaden hade dragit ut på tiden då den ursprungliga entreprenören försatts i konkurs och en ny upphandling hade fått göras. A-son utgick från att denna uppgift gällde samtliga sex bussar och fann därför inte skäl att ifrågasätta att de tre återstående bussarna som var upptagna till anskaffningsvärdet var korrekt redovisade.

RN, som har tagit del av A-sons revisionsdokumentation över uppdraget, gör följande bedömning.

Som framgått ovan utgjorde varulagret båda de aktuella räkenskapsåren drygt hälften av bolagets tillgångar. Mot den bakgrunden kan det inte anses tillräckligt att, som A-son har gjort, granska lagret enbart genom att analysera bolagets redovisning. Det gäller även om

verksamheten har varit av liten omfattning. Den omständigheten att han det första året fått sådan information från företagsledaren att han inte ansåg sig ha anledning att ifrågasätta lagrets värde innebär inte heller att A-son utan vidare granskningsåtgärder har haft grund för att utgå från att det redovisade lagret existerade och tillhörde bolaget. Med tanke på uppgiften om att renaultbussarna skulle byggas om av en utomstående entreprenör har han även haft anledning att ta ställning till var dessa fordon fanns rent fysiskt. Genom att inte vidta tillräckliga granskningsåtgärder för att kunna bedöma varulagrets existens och tillhörighet har A-son åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Han skall därför meddelas en disciplinär åtgärd. RN finner att erinran utgör en tillräcklig åtgärd.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av Revisorsnämnden. I beslutet har deltagit f.d. domaren i Europadomstolen Elisabeth Palm, ordförande, hovrättspresidenten Gunnel Wennberg, vice ordförande, skattedirektören Marie Carlsson, biträdande avdelningschefen Eva Ekström, utredningssekreteraren Jan-Erik Moreau, auktoriserade revisorn Willard Möller, professorn Claes Norberg, skattejuristen Kerstin Nyquist samt godkände revisorn Maria Stålebrant. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Peter Strömberg, chefsjuristen Per Eskilsson, revisionsdirektören Anders Holm samt avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson som föredragit ärendet.